

Ni llengua ni territori

El Partit Popular continua donant mostres al País Valencià del m̀del pol̀tic que ha triat per optar a controlar la Generalitat valenciana: mentre a Castelló feia expl̀cit el seu menyspreu pel català, a Alacant auspiciava el retorn del projecte franquista del 'Sud-est'.

Ja només queda mig any per a les eleccions autonòmiques. El Partit Popular, aspirant en condicions, per primera vegada, d'arrabassar al PSOE el control de la Generalitat valenciana, ha definit clarament el model polític que pensa aplicar en cas de victòria. Malgrat els vents de renovació de la dreta que alguns dirigents tracten amb poca fortuna d'esbombar, els fets demostren que la política de la dreta valenciana es basa, com s'ha pogut comprovar en els últims anys, en la promoció de l'enfrontament i la confusió entre els valencians i utilitzar amb aquests propòsits temes tan transcendents com la llengua o la vertebració del territori.

A Castelló, ciutat amb alcaldia "popular", el defensor del ciutadà, una institució creada per defensar els interessos dels habitants de la vila, contestava una demanda contra la discriminació del català en les comunicacions municipals amb una reguitzell d'acusacions contra els qui "utilitzen la llengua per crear polèmica" i no "accepten el destí natural de les llengües minoritàries".

A Alacant, la cambra de comerç, presidida per Díaz Alperi, el probable candidat dels populars a l'alcaldia en les pròximes eleccions, i la COEPA (Confederació d'Empresaris de la Província d'Alacant) auspiciaven la creació d'un "Consortio del Sur-este" amb altres entitats de Múrcia, Albacete i Almeria i el concretaven el passat 31 de novembre.

Després de deu anys de govern socialista, els populars han aprofitat la falta de decisió del partit en el govern a l'hora d'encarar els grans temes pendents del País Valencià per ressuscitar els fantasmes del l'últim període del franquisme. Tot el que valia aleshores és usat ara pels seguidors de Zaplana: utilitzar la llengua com un instrument de confusió i enfrontament, alimentar els complexos de discriminació que pateix la ciutat d'Alacant amb solucions que ja havien intentat els "tecnòcrates" del Caudillo.

No importa que, a canvi, factors tan transcendents per al futur del País Valencià com la seua llengua o la cohesió territorial de totes les seues comarques queden greument ferits. El Partit Popular ha fet una aposta per la demagògia ràpida i l'efectivitat fàcil. Enfront del repte de preparar una alternativa seriosa i coherent amb vista a una possible victòria en les eleccions autonòmiques, ha decidit optar per l'agitació buida i la confusió gratuïta, pel retorn a les batalles més tristes i lamentables de la història recent dels valencians.

No hi ha indicis de canvi. El líder del PP valencià, Eduardo Zaplana, ha manifestat que les iniciatives dels empresaris alacantins són perfectament coherents, i cap veu popular ha protestat pel fet que el defensor del ciutadà castellanenc ataque els qui li demanen ajuda.

Són altres moments i altres persones, però una mateixa estratègia. Aquesta dreta ja la coneixíem.